

V Ě S T N Í K

Informační Orgán Československé národní rady americké

2137 LOMBARD AVENUE, CICERO, ILLINOIS 60804-2037

Telephone 708-656-1117 • Fax 708-656-5611

Redaktorka · Olga Kovářová

LISTOPAD · PROSINEC 1998

Radostné Vánoce a mnoho štěstí

V Novém roce 1999

přeje svým věrným členům a přátelům

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

Koleda.

Jhle co to v Betlémě?

zdá se že tam něco je:

Kejvá na mne krásná
panna,

veanu nohy na ramena,

řeknu: Lukši hop, hop,
hop!

at je tady hned Prokop

Zlostí bych se hned
rozpuk:

Kde je Ferda, malej kluk,

aby nás to stádo velký?

snad tam někde dytá
letky!

Nechte vy tu stádo slát,

ono může dobře spát:

Bárto, vezmi svou píšťalu

Élo, šáhni po cimbálu,

a ty, Janku, housle spravuj,
Vaňku, basu svou jozdravuj;

Kde jsou dudy Lukši?

a kde bubny, Tomáši?

Do Betléma pudeme,

pěkně zpívat budeme:

Dítě krásné jako květ,

přišlo v zimě na ten

svět,
zahrajte mu, trantará!

at to dělátko hajá.

NÁHODNÁ SETKÁNÍ ZA STÁTNÍ NÁVŠTĚVY

J. Richard

Přijeli jsme do Washingtonu asi v tu chvíli jako prezident ČR a paní Havlová; oni na pozvání prezidenta a paní Clintonové, my na pozvání br. Juraje Ludovíta Jána Slávika a jeho choti Julie. Jejich sídlem byl *Blair House*, kdysi bydlíště Harry a Bess Trumanových; našim byl panský dům, kdysi bydlíště velvyslance a Gity Slávikových.

Zatímco Havlovi mohli mít plné ruce politických a lékařských porad i závazků společenských, večer mě br. Slávik vzal na schůzi naší washingtonské odbočky, odborně ale laskavě řízenou ses. Miladou Hornovou.

Když jsem se snažil ocenit jejich vlastně neocenitelnou práci od r. 1956, vybral jsem si zesnulého br. Jaroslava Němce (byl to právník, vojenský soudce a prokurátor ve Francii, Anglii, SSSR; světově proslulý odborník v soudním lékařství, autor odborných studií i povídek, romanopisec, bibliograf, dějepisec, knihovník; člen výkonného výboru ČsNRA a první předseda washingtonské odbočky; generální tajemník a pozdější předseda SVU, zakladatel pěveckého spolku *Dvořák*) pro jednotlivou chválu, aniž bych věděl že jeho paní je přítomna, nebo že pozítří přijme od prezidenta Havla medaili za zásluhy, *in memoriam*, šest let po úmrtí bratra Němce.

Když jsem byl konečně svědkem oné pocty, zdála se jaksi skromným, pozdním uznáním; až se vedrala vzpomínka na jiného krajana, odsouzeného za »totality« k trestu smrti *in absentia*, jehož poctil demokratický soud v Praze posmrtným zmírněním trestu na pouhých třináct let těžkého žaláře. Inu, záleží výhradně na perspektivě a kontextu.

Ve středu ráno br. Slávik a já přijeli v 8.15 podzemní dráhou k Bílému domu; Havlovi přijeli poněkud starožitnou limuzínou kolem půl desáté, za fanfár šestnácti trubačů, ku vřelému uvítání prezidentem a paní Clintonovou, stojícími na červeném koberečku. Pak si potřásl rukou s řadou hodnostářů, poslechli 21 dělových salv a národních hymn, načež oba prezidenti přehlídli vojsko a odebrali se k řečnickému podiu. My (moje dcera a já) si potřásl rukou s krajanskými hodnostáři z Houstonu, Texas, Paul a Kimberly Hlavinka, a vzali si navzájem obrázky před jižním sloupem Bílého domu. Sluníčko svítilo, ač v prezidentských úsměvech se zdál stín únavy.

V poledne převzali roli hostitelů v sále Benjamina Franklina na State Departmentu vice prezident a Mrs. Gore. Oběd byl bez vady, od chlazené polévky ze sladkých brambor, až do dezertu *Georgia Peach Charlotte*. Příjemná společnost u stolu: zástupkyně státní sekretářky pro evropské a kanadské záležitosti, Ms. Malloy, s ředitelem politického oddělení kanceláře prezidenta ČR, pan Jiří Pehe. Na výzvu hostitele jsme připili na zdraví prezidenta a paní Havlové, populární zpěvák Stevie Wonder si přitukl s Havlovými. Snad naopak, jelikož on sám nevidí. Prezident zářil; po zdánlivé ranní únavě nebylo stopy.

Potkali jsme tam známé a přátele, mezi nimi prof. Povolného koho zná každý; Ms. Paulette Will, kterou zná skoro každý; konzula Rafaeli, koho by každý měl znát.

Než jsme odjeli, byly zjevné přípravy na tiskovou konferenci prezidentů, když se na střeších okolních budov objevily postavy v černých kombinézách, s dalekohledy a střelnými zbraněmi. Ulice byly uzavřeny a jen prověřené taxíky předjížděly k tzv. diplomatickému vchodu.

Bylo nutno konferenci opominout, vrátit se "domů" k Slávikovým, dát umýt a vyleštit auto, převléknout se potřetí od rána a jet zpět do Bílého domu na večeri.

Auto se nechá v podloubí u vchodu, projde se síní s Remingtonovými soškami, na jejímž konci jsme ohlášení jmény, což se opětuje asi každých patnáct metrů.

Po představení hlavám státu a jejich chotím náš doprovod (dva majoři; moje dcera na rami vysokého muže, vedle mne dáma, oba ve večerních uniformách obšitých zlatem s řadami miniaturních medailí na hrudi) nás dopravil do salónu, kde bylo občerstvení a v davu hostů docela nenápadný dr. Kissinger.

Jeho paní se bavila se skupinou dam a nositel Nobelovy ceny se zdál nějak osiřelý.

Nenuceně se s námi bavil, až se objevil legendární "Charlie" Vanik s paní Betty. Čilý a bystrý pětáosmdesátník, zavolal "Henry!" a sotva se druhý ozval už se objímali a já jen poslouchal. Ti dva snad mezi sebou ztrávili více času v Bílém domě než leckterý prezident. Anekdota bylo bez konce.

Večeře byla podávána s třemi víny; přípitek našim státním hostům byl šampaňským, *Roderer "White House Cuvée" 1991*.

Zázvorem kořeněný odvar bažanta zahájil hostinu a druhým chodem byly neobyčejné ravioli: žlutouňké lišky se sladkými brambory. Velkolepý pečený losos s polevou kořeněného medu a rizotem byl hlavní chodem.

První dáma vybrala námět "raného podzimu" pro večeři a výzdobu jídelního salónu, *East Room*, v barvách zeleně a zlata. Šéfkuchař Walter Scheib údajně vytvořil i menu večeře a jednotlivé chody v onom námětu; jakým právem bych o tom pochyboval – nejsou snad pečené artyčoky s kozím sýrem podzimní???

Henry K seděl vedle paní Havlové, Zbigniew B vedle státní sekretářky Albright (neboli Máni Korbellové, podle prezidenta republiky). Který z obou mezinárodních stratégu vytáhl lepší kartu? Jen prostoduchý by otázku kladl; neopeřený by hledal odpověď. Oslavenci, hostitelé i pozvaní hosté jsou účelně rozprášeni, aby seděli co nejdále od své choti či průvodce z příkázání nevyzpytatelné mysli, která vnutí pravidla hry, společenský protokol. Snad to zabrání podívané na rodinnou řevnivost.

Diskuze hudebního programu byla už dávno vyčerpána. Dodám jen: 1. Lou Reed nebyl nabílen, s černými nehty, jako kdysi před čtvrtstoletím; naopak, vyhlížel celkem civilizovaně. 2. Moje dcera, fanda rocku, byla usazena víc než 30 metrů od podia; já, stařec který to jen trpí, seděl od něj dva metry. 3. Milan Hlavsa, věhlasný basista a lídr skupiny *Plastic People of the Universe*, kterého Reed pozval s nimi hrát, je skromný, skoro plašný muž, pravý opak Reeda. 4. Oslavenec si nakonec zatančil, jako znovuzrozený. Čímto? Amerika? Řekl o ní "já ji miluji...nevím přesně, co to je, ale přímo ožiju, když sem přijedu..." Den skončil po půlnoci, den nezapomenutelný, 16. září, zahájení státní návštěvy prezidenta republiky.

Muzeum T. G. Masaryka

Nadace muzea T. G. Masaryka v Lánech nás žádá o uveřejnění prosby o podporu rekonstrukce budov, kde se muzeum nachází. Je to velmi důležitá akce pro zachování historie a ukázky kusu života prvního prezidenta Československé republiky.

Peněžní dary laskavě zasílejte na adresu:

MUZEUM T. G. MASARYKA
k rukám pana Františka Pošty, správce muzea
270 61 LÁNY 79
CZECH REPUBLIC

Odešel z našich řad dlouholetý člen odbočky 28. říjen, bratr JAROMÍR VEIS. Byl to velmi zasloužilý vlastenec, obětavý a nápomocný. Odešel náhle 17. října 1998.

Československá národní rada americká, Chicagský oblastní výbor a odbočka 28. říjen vyslovují hlubokou soustrast jeho manželce, sestře Božence Veisové, a rodinám jejich tří dětí.

Čest jeho památce!

In memoriam, k uctění památky JAROMÍRA VEISE, věnuje Božena Veisová,
manželka\$50.00 Československé národní radě americké.

Zdravice došlé k našemu 80. výročí

● OD ARCIBISKUPA PRAŽSKÉHO

Vážení krajané, drazí přátelé,

scházíte se k oslavě, která je spojena se svátkem země v srdci Evropy, která byla vlastní Vaší či Vašich předků. Vaše účast zde vyjadřuje touhu po vzájemném společenství, po sdílení toho, co charakterizuje či dotváří identitu každého z Vás. Přeji Vám, aby se toto Vaše společenství stávalo jakoby novou rodinou, která dokáže spojit duchovní kořeny staré vlasti s realitou vlasti nové, a tak prohloubit a obohatit život každého z Vás. Jsem rád, že Vás všechny mohu při této příležitosti pozdravit.

Na každého z Vás, na všechny Vaše drahé pamatuji v modlitbě a všem žehnám.

† Miloslav kard. Vlček v. r.
arcibiskup pražský

● OD ČESKOSLOVENSKEHO ÚSTAVU ZAHRA NIČNÍHO

Vážení pane předsedo, vážení přátelé – krajané!

dovolte, abychom v zastoupení správního výboru a všech členů Československého ústavu zahraničního pozdravili Vaše shromáždění dne 25. října k oslavě 80. výročí založení Československého státu a současně blahopřáli i k významnému jubileu Vašeho krajského sdružení – 80. výročí založení československé národní rady americké, které připadá na 17. října 1998.

28. říjen 1918, který si Vy i my připomeneme, je památný pro všechny Čechy, Moravany, Slezany a Slováky doma v České republice či ve Slovenské republice a kdekoliv na světě. Pro Vás v Chicagu je to den o to významnější, že toto "české" město a jeho krajská komunita bezprostředně prožívala a spolupodílela se na vrcholícím zápase prof. Tomáše Garrigua Masaryka, bojujícího za samostatný a nezávislý Československý stát a na jeho svobodném vývoji. Historické snímky z května 1915 i z pozdější doby nenechávají nikoho na pochybách, jak krajané v Chicagu smýšleli a konali.

Československá národní rada americká, která vznikla právě v říjnových dnech 1918 sloučením Českého národního sdružení, Národního svazu českých katolíků a Slovenské ligy, se stala největší celoamerickou krajskou organizací a nejvýznamnějším mluvčím Čechů a Slováků v Americe, osvědčila své postavení v roli v průběhu celých osmdesáti let a bude jím jistě i v létech příchů.

Činnost Československé národní rady americké a činnost Československého ústavu zahraničního se v určitých dobách ubírala po stejných cestách a sledovala shodné cíle a vzájemnou spolupráci. Několik osobností nás vzájemně propojovalo svým členstvím. I dnes a do budoucna můžeme na toto období navázat a vzájemné vztahy zlepšit a prohlubovat.

Na tuto spolupráci s Vámi se upřímně těšíme.

Za Československý ústav zahraniční v Praze

Jaromír Slápotka, předseda v. r.

Josef Kolínský, ředitel v. r.